

Za razredjevanje drevesne vejine krone potrebuje domači sadjerejec pripravnega, primerne in dobrega orodja, brez kojega tega prevažnega sadjarskega opravila in dela nikoli in nikdar pošteno in pravilno izvesti ne more.

Tako orodje je sledeče:

a) Pri odstranjevanji debelejših in krepkejših vej služi nam najbolje nalašč v to narejena drevesna žagica, katere rezilo (pleh) more se na vse kraje (kakor ravno prav pride) povoljno obračati in je iz dobrega jekla narejeno. Z žagico odstranjujejo naj se krepkejšie in debelejšie veje izmed drevesne krone previdno in pravilno tako, da jih najpreje nekoliko od debla, ob vejinem prstanu od spodaj navzgor primerno globoko zažagamo, a potem pa v ravno tisti meri tudi ob vejinem prstanu od zgoraj doli gladko odžagamo ali kakor tukaj pravimo, „odpilimo“. Tako in po tem načinu obvaruje se sadno drevó prevelikega odiranja, katero bi sicer po odkréhu večjih vej neizogibno nastalo. Tako prizadete rane pa ne smejo nikdar večje biti, nego je pravi premér odstranjenih vej ob vejinih prstanih sam, ker se one (rane) potem najhitreje in najgotoveje tudi zacelijo in popolnoma ter kmalu zarastejo. Ako se pa take nepotrebne veje v neki daljavi od vejinega prstana odstranijo, kar je med domačimi sadjerejci po deželi še sploh prav slaba in škodljiva navada, nastanejo potem tako na sadnem drevju krajši ali daljši štreclji (čepi), kakor se je veja ravno odžagala, kateri se nikoli več ne zarastó (zacelijo), se usušé in prično potem trohneti, kar vse je pogostoma glavni vzrok prezgodnjega pogina sadnemu drevju zato, ker se ta trohljivost počasi v drevesno deblo zajeda, katerega v posledici popolnoma razvotli in razjé.

Večje rane, pri razredjevanji drevesne vejine krone napravljene, naj se ob robu gladko porežejo ter dobro s premogovim katranom zamažejo, kar jih obvaruje pred trohljivostjo in se tem hitreje zarastó in zacelijo.

b) Tanjše češulje in poganjke pri razredjevanji odstranjujemo z drevesnimi „škarijami“; a one konečne poganjke in češulje, na katerih nahaja se gosenci, zalega, odrezujemo pa najsigurneje in ročneje z „gosenčjimi škarjami“, katere nasadé se na primerni drog, ter se njihni premični del pri obrezovanji z motozom nateguje in zopet odpušča.

(Dalje prihodnjič.)

C. kr. kmetijska družba kranjska.

Seja glavnega odbora dné 21. decembra 1884.

Seji predseduje gospod družbeni predsednik Karol baron Wurzbach-Tannenberg. Navzoči so: podpredsednik g. Jos. Fr. Seunig, tajnik g. Gustav Pirc in odborniki gg. Brus, Detelja, Jerič, Kastelic, Murnik, Neweklowski, Robič, Witschl, dr. Wurzbach.

Določi se spored za občni zbor, ki bode 28. januarja. Novo volitev bode treba le za enega odbornika, ker po pravilih iz odbora izstopi letos le gosp. Rajko Kastelic.

Zapisnik občnega zbora podružnice v Boštanju se na znanje vzame. Sklepi tega zbora se bodo o svojem času obravnavali, zastran ameriških, trtni uši zo-perstoječih sort, bode se pa precej potrebno ukrenilo.

Prošnja šolskega sveta v Begunjah pri Cerknici za nekaj sadnih drevesec se usliši.

Podružnica kočevska poroča, da je gospod dekan J. Krese prevzel mesto gosp. Faberja predstojništvo podružnično.

Račune razstavnega odbora o pokrajinski razstavi na Krškem se sklone izplačati.

Tajništvo naznanja, da se je odposlala podružnicam pôla za pobiranje družbenih doneskov za leto 1885. ter so se pozvale, da pri posameznih članih pozvedó, kateri želijo „Kmetovalca“, kateri „Oekonoma“.

Za službo družbenega vrtnarja oglašilo se je 5 prosilcev, skoraj vsi s prav dobrimi spričali. Po daljši razpravi imenovan je bil z večino glasov Josip Urbančič, bivši vrtnar in vincar na deželni vino- in sadjarski šoli na Slapu, družbenim vrtnarjem. Glavni odbor sklone, službo za sedaj provizorično oddati, v pogodbo pa sprejeti šesttedenski odpovedovalni rok.

Finančna direkcija za Kranjsko odboru naznanja, da se izkazi o pravih posestnikih in njih posestev ne morejo predruščiti, kakor to centralni odbor zahteva, se na znanje vzame.

Gospod odbornik Robič predloži glavnemu odboru po njem sestavljeno poročilo o stanji kmetijstva na Kranjskem, kojega je sestavil na prošnjo centralnega odbora na podlagi poročil od posameznih podružnic in katerega ima kmetijska družba odposlati agrarnemu odboru na Dunaj. To temeljito sestavljeno poročilo glavni odbor se zahvalo gosp. Robiču na znanje vzame.

Gospod odbornik Robič poroča tudi o preustrojitvi užitninskega davka na meso.

Na novo se v družbo sprejmejo sledeči gospodje:

Anton Dejak, mestni in deželni svetovalec v Trstu, veleposestnik v Senožečah.

Jakob Habe, posestnik v Zadlogu.

Hipolit Mlekuš, zakupnik grajščine Radelca.

Janez Pleško, učitelj v Idriji.

Slovensko slovstvo.

* **Jezičnik.** Knjiga Slovenska v 18. veku. Spisal J. Marn. XXII. leto. V Ljubljani. Natisnil in založil Rudolf Milic. 8°, 82 str. Pričujoči zvezek te prevažne jezikoslovne zbirke se nam zdí tem večje pomembe, ker obsega in osvetljuje stoletje, katero se je do zdaj v slovstvenem oziru deloma zanemarjalo, deloma celó krivično sodilo. Lepo število mož, (50! med katerimi je le 8 neduhovnov) nam kaže knjiga in opisuje njihovo delavnost s pridjanimi izgledi. Bog daj velezaslužnemu gosp. profesorju trdno zdravje, da bo nadaljeval to učiteljem in učencem prekoristno delo, ki bi ga smeli uže slovstveno knjižnico imenovati. Nekoliko zvezkov po 60 kr., po pošti 65, je dobiti v katoliški bukvarni.

Deželni zbor kranjski.

Iz 14. seje deželnega zbora 18. oktobra.

(Dalje.)

Prvi poprime besedo gosp. Kersnik ter podpira predlog manjšine, nekako tako-le:

Spominjam se še prav živo, s kako glasnim odobravanjem bil je vsprejet v 4. seji lanskega zasedanja predlog današnjega poročevalca manjšine, predlog namreč, da se vpelje v blaznici na Studenci lastna režija. Čeravno nam predlagatelj še ni podajal pozitivnih številk, rekel je vendar neki naravni notranji čut vsakemu izmed nas, da tam doli na Studenci ni vse tako, kakor